

Keszthelyi György

Hangyaösvény

Trianon

*Buzgó egy napja volt a rikkancsnak, mikor a vér, a száj
frigyre léptek – kegyvesztés lett a vége és vesszőfutás,
sűrögtek-forogtak, megannyi cvikker, keménykalap,
Zola fruskái csak ugyanúgy, féláron, kótyagosan
a Bois de Boulogne-ban – akciós kéjnedvek, rózsaoilaj.*

*Itt, keletebbre térdre borultak, majd céltalanul
földbe, sárba vagy macskájába fúltak. Sírt a lakat.
Isten maradt, a páterek s rövid szótagok hosszú sora:
vitézek, az végek bőven elégnek tekinthetők,
mert lám, a hangya akkor is hangya, ha ösvénye nincs.*

*Szavam ne dobd el úton-útfélen, ha megtalálod,
fércelj rá temérdek szerelmet, hamvas erotikát,
idő van benne, és némi mérték, mert veszteségre
szánta, ki nálam sokkal többre és jobbra érdemes.
Válaszd le róla a forró napot, hadd melegítsen,
míg neved kitart, míg rá nem vésik a feszületre!*

2020. február 2/3.

*Most rápillantok a Szamárbőrre.
Már keskenyebb, mint az Esti Árnyék,
Halványabb, mint a tavalyi hó,
És olyan elmosott, olyan kicsi,
Mint Trianon után Magyarország.*

Debreczeni Balázs:
Szamárbőr (Balzac nyomán)